

Réfa aan de ketting.

Als je getrouwd bent kun je doen en laten wat je wilt, maar zo lang je thuis woont komt er geen hond.

Ik had het weer geprobeerd en keek mijn vader aan.

Jammer pap, weer niet gelukt.

Ik wist niet beter of mijn vader had altijd graag een hond gehad.

Ik had vier jaar verkering met de vader van mijn zoon.

En ik vertelde mijn vader dat als ik getrouwd was ik een hond zou krijgen, dat was me beloofd.

‘Succes ermee,’ zei hij, mij is het nooit gelukt!

En zo ging het ook.

Getrouwd, maar het nemen van een hond werd steeds uitgesteld.

We werkten allebei, ik was allergisch voor cavia's.

Wat dat met het nemen van een hond te maken had wist ik niet.

Marc, mijn zoon was ondertussen twee en een half en ik werkte niet zo veel meer.

Mijn baas en zijn vrouw van de drogisterij waar ik nog steeds werkte waren gestopt en terug het onderwijs in gegaan.

Met de vrouw die de zaak over had genomen kon ik het niet zo heel erg goed vinden en daarom was ik zelf begonnen met een studie zwemonderwijzer.

In die tijd was ik begonnen met eerst al mijn diploma's zwemmen te halen en het oefenen was meestal 's avonds.

Van de tijd dat ik werkte vrijdagavond en zaterdag betaalde ik mijn cursus.

Ik had meer tijd.

En zag een advertentie van mijn neef, hij had Bouvierpups te koop.

Hij woonde een paar straten bij mij vandaan.

Ook in die periode was de televisieserie Roots wij zwarten en ik had gelijk een naam.
Roots.

We gingen kijken, met tegenzin ging Marc zijn vader mee.

Ik vroeg aan John om de teefjes apart te doen, ik wilde graag een teefje.

Het was een nest van dertien!

5 schattige pups, goed doorvoed scharrelde rond.

Ik ging op mijn hurken zitten om te kijken en ik zat nog niet of één draaide zich om en kwam tussen mijn benen zitten.

Liep even weg, likte Marc aan zijn knieën en kwam terug.

Ze waren 8 weken en mochten weg.

Maar ik moest haar zelf betalen en ik kwam 25 gulden tekort.

Dan geen hond, onverbiddelijk en ik zag hem lachen.

Het was maandag en ik zou vrijdag pas weer hoeven te werken.

Ik had aan John gevraagd om met de tondeuse wat haar van een pootje te scheren, zodat als ik terug kwam ik zeker wist dat het hondje was dat ik had uitgekozen.

Maar hij kon geen garantie geven, weg is weg.

Ik kon niet meer eten, slapen lukte ook niet meer en ik kon alleen maar aan dát hondje denken.

Donderdag wreef Marc zijn vader over zijn hart en zei: 'ga er dan maar om.'

Ze was er nog!

Ik heb haar in mijn armen genomen, met één hand de papieren getekend en ben naar huis gegaan.

Mijn vader kwam iedere dag op zijn brommertje even langs, meestal om Marc zijn boterham te geven,

Natuurlijk had ik het hem verteld en hij was boos.

'Een Bouvier! Dat is een hond voor de politie, waar begin je aan! Als jij je verstand nog eens krijgt, word je weer gek van blijdschap.'

Zo was het tot hij binnen kwam en Roots voor de eerste keer zag.

'is dat een Bouvier?'

'Dat is een Bouvier pap.'

Hij keek nog eens goed naar het zwarte mollige hondje van negen weken, het staartje was gecoupeerd maar gelukkig had ze prachtige flapporen!

Mijn vader was verkocht en iedere dag als hij langs kwam bracht hij een stukje worst mee,

Ik was zo blij met Roots, ik wilde haar graag aan een hanger.

Heel Bergen op Zoom af voor een hanger van een Bouvier.

Als laatste ging ik naar een juwelier die bekend stond als 'ouderwets.'

En já, ze hadden een hanger.

Nou ja een die erg leek op een Bouvier.

Deze had een snor en een baard en een fier opstaand staartje, maar het leek erop.

Jaren heb ik deze hanger gedragen.

Roots is gestorven toen ze acht en een half jaar was.

De hanger ging in een doosje.

En bleef daar lang liggen.

Tot we besloten om weer een pup te nemen.

De keus was snel gemaakt. Het zou een Schnauzer worden!

Dankzij bijzondere omstandigheden kwam Réfa bij ons.

En weer kwam er langs alle hoeken commentaar.

'Waar begin je aan, ze kennen maar één baas.'

'Niet doen, ze zijn stront eigenwijs!'

Maar Réfa kwam!

Ze is een uitzonderlijke lieve hond.

Luistert als een speer.

Ik kan zo om haar lachen.

Mijn doosje met de hanger ging open en ik pakte hem vast.

Ik had het altijd al geweten dat het geen Bouvier was maar een Schnauzer.

De hanger was helemaal zwart.

Ik heb hem door een juwelier schoon laten maken en zo laten bewerken dat hij nooit meer zwart kan worden.

